

KOLLÁR FERENC

NYOMORBÓL IDÉZETT SZERELEM

mint az ima
hullottak rám
vonásaid
azóta álmodom
hogy hitvallóként
hódolunk
 lassan rájöttem
 nem jön fel a nap
 egy ember kedvéért
 szomorúak kik
 éjjel haltak meg
 a lélekgöngyölgetők is
 elnyúlnak egyszer
együtt megyünk
kényelmes tájakon
hol tiszta az ég

s drámát diadalt
hord a szél
 az éjjel mezei virágok
 illatát éreztem
 s félni kezdtem
 a jövőbe mutató újszülöttől
büntetsz
hogy kerüljem
a napos oldalt
őszinteségemért
éjjel küldesz
gombát szedni
de a farkasok
engem már
nem bántanak

HARANGOZÓ TIBOR

ESTE

Kavargó ködben
himbálózó homályt
egy-egy elnyújtott
vörhenyes
fényszikoly szeli át
egy rettenetes sötét
szörny
hubozás nélkül

mohón
zabálja a fényt
— — — — —
Világunk fekete
villanásai
apró
alvó emberekre
szüksülnek.